

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 39. Ecclesia Alexandrina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

qui in Foro Sæculari conscripti, a Magi-
stratu recepti, & ab Imperatore stipendio
donati essent, sicque libertatem in Ju-
dicio dicendi obtinuit. Idem Patriarcha
antiquiores Leges explanavit; ad cen-
sum artium sordidarum, Clericis vetita-
rum, pertinere Balneatorum & Suffito-
rum tribus. Diaconis & Presbyteris Medi-
corum munere fungi prohibuit. Cete-
rum vita sanctus est Lucas Chrysobergus
anno millesimo centesimo sexagesimo
septimo, postquam Sedem Constantino-
politana[m] annis duodecim tenuisset, ei-
que successit Michael Anchialus Diaco-
nus, Sacellanus & Philosophorum pria-
ceps, qui annis octo sedit.

§. XXXIX.

Ecclesia Alexandrina.

In Ægypto Ecclesiæ Alexandrinæ præ-
erat Patriarcha numero septuagesimus
tertius, Jacobita, Marcus Abulfaragus,
Zaræ filius, in Festo Pentecostes duo-
decima Junii anno millesimo centesimo
sexagesimo sexto ordinatus, quo sedente,
Ecclesia S. Mercurii pluresque aliæ vete-
ris Cauri urbis flammis consumptæ sunt,
in incendio universali, decima quarta
Novembris anno millesimo centesimo
sexagesimo nono, cujus Auctor *Chauvar*
Vizirius fuit. Marcus vero Patriarcha
quotidie epulabatur splendide, ac Chri-
Hist. Ecclesiast. Tom. XVII. Pp stiano-

Sæcul. XII.
A. C. 1166.Catalog.
Jus Græc.
Rom. p. 303.
V. Pagi.
an. 1167.
n. 17.Chron.
Orient.Hist. patr.
Alex. Sol-
lerii vie
Salad. MS.

Sæcul. XII. stianorum virorum nobilissimos mensæ
A.C. 1166. adhibebat, cui carnes inferebantur,
 contra morem Patriarcharum Antecesso-
 rum ejus; hi enim toto anno jejunium
 Quadragesimale servabant, atque ab esu
 carniū, piscium, & a vino abstine-
 bant, secundum consuetudinem Mona-
 chorū in Oriente; quippe illi Patri-
 archæ ut plurimum e Monasteriis evoca-
 bantur. Malum igitur exemplum, quod
 Marcus exhibebat, compluribus Jacobitis
 occasio fuit, ab ejus Communionē disce-
 dendi, prædicatione cujusdam Pres-
 byteri, cui etiam nomen Marcus, *Elcom-
 bar* filii, eos in Schisma impellente.

Præterea Marcus Presbyter in quem-
 dam abusum illius Ecclesiæ vehementer
 invēhebatur. Nam multi posito thuribulo
 & accensis carbonibus confitebantur, cre-
 dentes hoc remedio peccata sua deleri.
 Contra Marcus Presbyter affirmabat,
 necessarium esse, ut Sacerdotibus con-
 fiterentur, & Canonem, id est, Pœni-
 tentiam injunctam, implerent. Quam
 tabulam nisi peccator post naufragium
 amplecteretur, pereundum esse. Sic
 complures ad sancti moris custodiam re-
 duxit. Damnabat etiam Circumcisio-
 nem, quam plerique Christianorum in
 Ægypto servabant, & tanta dicendi vi
 de his duobus Articulis differuit, ut non
 paucos ad Doctrinam Catholicam per-
 traxerit.

traxerit, & Communioni Melchitarum reddiderit. Quare Patriarcha Alexandri- nus in quodam Concilio Episcoporum, Sectæ suæ addictorum, Marcum Presbyterum excommunicavit, & Michael quoque Patriarcha Jacobita Antiochenus in Concilio sexaginta Episcoporum eum a suæ Ecclesiæ communionem exclusit. Ceterum Marcus Zaræ filius, Sedem Alexandrinam annos prope viginti tres obtinuit.

Sæcul. XII.
A. C. 1167.

§. XL.

Urbs Mediolanensis restauratur.

In Italia, dum Fridericus Imperator Anconam obsidet, Longobardiæ Urbes, cum Præfectorum Cæsareorum fastum & crudelitatem ferre non possent, ad deliberandum per Legatos suos conveniunt; qua potissimum ratione vim omnem repellerent, salva Imperatori debita fide, quam se his fœderibus nequam frangere jactabant. In illo autem Conventu diem præstituerunt, qua omnium civitatum Incolæ Mediolanum irent, & in ea veteres colonos restituerent; nempe Mediolanensibus tamdiu præsidio essent, quoad valla reparassent, tuto ibi degere, & suis se viribus tueri possent. Tum statuta strenue exsecuti sunt, & Mediolanenses inter summæ lætitiæ signa urbem suam die Jovis vigesima

*Acerb. mor.
p. 842.*